

LIBRO DE CANTIGAS POPULARES

Asociación LAR DE UNTA

Edición 02-2020

LIBRO DE CANTIGAS POPULARES

Libro de cantigas populares.

Agradecemento a Francisco García Sánchez “Farruco” pola súa labor de recopilación e cesión á Asociación.

Edición de febreiro 2020

Asociación Lar de Unta

CANCIÓNS POPULARES

1- MUIÑEIRA DO SANTO AMARO	41- MONTEALEGRE
2- O CANECO	42- CUBA
3- QUEN TEÑA VIÑO	
4- PANTALEON	
5- OS ESFOLLADORES	
6- FOLIADA MARIÑEIRA	
7- O SACRISTAN DE COIMBRA	
8- O' RODABALLO	
9- MARICA SI VAS	
10- O' GALO	
11- AI TEÑO UNHA MOZA NO EO	
12- A' MARUXIÑA	
13- AQUÍ TEÑO DE CANTARE	
14- SAN FINS	
15- O QUE LINDA RAMA	
16- O' ARRIEIRO	
17- BARCIADEMERA	
18- O' MELRO	
19- COXÓ PIRINÉ	
20- EL CHACACHÁ DEL TREN	
21- ANSUIÑA/MIÑAS COUSAS	
22- A HERBA DA ILLA DE S. SIMON	
23- FOLIADA DE SARELA	
24- VALPAÇO	
25- SANTA LILAINA	
26- A CAROLINA	
27- FOLIADA DE CARRAMALES	
28- O VIÑO ALBARIÑO	
29- A RIANXEIRA	
30- O ANDAR MIUDIÑO	
31- MIÑA TIA	
32- O BURRO DA TIA LOLA	
33- FISTERRA	
34- SE CHOVE	
35- HIMNO GALEGO	
36- JOTA DE VILAR	
37- CARMIÑA, CARMELA	
38- NA BEIRA DO MAR	
39- AMOR RIANXEIRO	
40- A MARIÑADA DE RIANZO	

MUIÑEIRA DO SANTO AMARO

Señor cura, señor cura
señor cura, señor cura
a doutrina non lla sei
pidáme unhas cantigiñas
pídame unhas cantigiñas
que eu llas repenicaréi
(Bis)

Moza bonita no mundo
moza bonita no mundo
non debera de nacer
porqué fai como a mazá
porque fai como a mazá
todos a queren comer
(Bis)

Ser solteiro e boa cousa
ser solteiro e boa cousa
e ser casado tamén
deixaréi para cando morra
deixaréi para cando morra
pensar o que me convén
(Bis)

Por dicir viva San Roque
por dicir viva San Roque
prenderon a meu irmán
agora que o soltaron
agora que o soltaron
¡viva San Roque e o can!
(Bis)

O CANECO

Miña nai a min berroume
por botar un ferrancholo
si o botei fixen ben
tamén o botou Manolo
tamén o botou Manolo
tamén o botou Manolo
miña nai a min berroume
por botar un ferrancholo.

E súmballe ó caneco
e ó caneco sumba
e súmballe ó caneco
i ó caneco, sumba, sumba
(Bis)

Vindo dos polbos da illa
varei no medio do mare
agora dime rapaza
cantos polbos che hei botar-e
cantos polbos che hei botar-e
cantos polbos che hei botar-e
vindo dos polbos da illa
varei no medio do mare

E súmballe ó caneco...

Boteiche un polbo na saia
túa nai ben me mirou-e
agora vaite queixar
ó cono que te botou-e
ó cono que te botou-e
ó cono que te botou-e
boteiche un polbo na saia
túa nai ben me mirou-e

E súmballe ó caneco... (Bis)
E súmballe ó caneco... (Bis) (Baixiño)
E súmballe ó caneco... (Bis) (Forte)

QUEN TEÑA VIÑO

Quen teña viño, quen teña viño,
quen teña viño, que me dea un pouquiño
quen non o teña, quen non o teña,
que vaia rápido a coller unha botella.

Quen teña viño, quen teña viño,
quen teña viño, que me dea un pouquiño
quen non o teña, quen non o teña,
que vaia rápido a coller unha botella.

Aghua que no has de beber, deghalá
aghua que no has de beber, deghalá
agua que no has de beber,
deghalá correr, deghalá correr

Aghua que no has de beber, deghalá
aghua que no has de beber, deghalá
agua que no has de beber,
deghalá correr, deghalá correr.

PANTALEON

El alcalde de Arrigorriaga
tiene mucha ilustración
El alcalde de Arrigorriaga
tiene mucha ilustración
pues sabe tocar el chistu
y un poquito el acordeón
también toca el piano
y se llama Pantaleón

Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón
Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón

Pues sabe tocar el chistu
y un poquito el acordeón
también toca la guitarra
y se llama Pantaleón

Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón
Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón, Pantaleón
Pantaleón

OS ESFOLLADORES

Os esfolladores somos un grupo
somos gaiteiros de San Andrés
cando unha nena nos pide un bico
os esfolladores lle damos tres.

Estos amigos que aquí trouelamos
con moitas ganas de disfrutar
vamos as festas toca-la gaita
porque queremos con vos estar .

Vindo do río vin unha nena
viña do muiño de maquiar
ela gustoume eu pedinlle un bico
pero ela non che mo quixo dar .

Os esfolladores somos un grupo
somos gaiteiros de San Andrés
cando unha nena nos pide un bico
os esfolladores lle damos tres.

FOLIADA MARIÑEIRA

Para ser bo mariñeiro
para ser bo mariñeiro
tres condicións, ai que ter:
coñecer o mar, e os barcos
e non ter medo a morrer.
e non ter medo a morrer
ai, lalelo ai, lalalo.

Eu, son mariñeiro
da beira do mar
teño unha lanchiña
para navegar
para navegar
para navegar
eu, son mariñeiro
da beira do mar.

Arrimadiño a unha pena
arrimadiño a unha pena
puxen-me a considerar-e
os traballíños que pasan
os mariñeiros no mar-e
os mariñeiros no mar-e
ai, lalelo ai, lalalo.

Eu, son mariñeiro...

Fun dende Vigo a Moaña
fun dende Vigo a Moaña
remando nunha barquiña
vin pasar o berberecho
detrás da berberechiña
detrás da berberechiña
ai, lalelo ai, lalalo

Eu, son mariñeiro...
Eu, son mariñeiro...

O SACRISTAN DE COIMBRA

O sacristán de Coimbra
facía de mil diabluras (BIS)
mollaba o pan en aceite
deixaba os santos as escuras (BIS)

E bate fado, e bate ben
tiere-la causa do meu desdén (BIS)

O mar tamén ten amores,
o mar tamén ten muller (BIS)
está casado coa area
dalle bicos cantos quer (BIS)

E bate fado...

Eu quixera ser merliño,
e ter o pico encarnado (BIS)
para facer o meu niño
no teu cabelo dourado (BIS)

E bate fado...

Miña nai xa no me deixa,
levar o leite a Coimbra (BIS)
porque dicen os rapaces
que leiteiriña mais linda (BIS)

E bate fado...

Ó RODABALLO

Nunha lancha de Marín
coa a proa de carballo
catro rapaces da Puebla, ui ai ai, ui ai ai
roubaron un rodaballo
catro rapaces da Puebla
roubaron un rodaballo

Mala chispa te coma
mala chispa te den
mala chispa te trague
ui ai ei.
Mala chispa te coma ...

Ó patrón que os mandaba
tamén era de Marín
e díxolle o rodaballo, ui ai ai, ui ai ai
moito miras para min
e díxolle o rodaballo
moito miras para min

Mala chispa te coma...

Fórono vender a lonxa
e con moito disimulo.
É quen o foi a mercar, ui ai ai, ui ai ai
á filla do Cachirulo.
É quen o foi a mercar
á filla do Cachirulo

Mala chispa te coma...

Así acaba a historia,
deste peixe rodaballo.
Que por non haber aceite, ui ai ai, ui ai ai
houbo que comeleo asado.
Que por non haber aceite
houbo que comeleo asado

Mala chispa te coma...

MARICA SI VAS

Non chas quero, non chas quero
nabizas do teu nabal.
non chas quero, non chas quero,
que me poden facer mal
que me poden facer mal
¡ai! le le lo, ¡ai! le la lo

Marica si vas ó río lavar,
non torza-la roupa
que a podes rachar
que a podes rachar
que a podes rachar
Marica si vas o río a lavar.

Non chas quero, non chas quero,
castañas do teu magosto.
Non chas quero, non chas quero,
que me saben ó chamosco
que me saben ó chamosco
¡ai! le le lo, ¡ai! le la lo

Marica si vas ó río a lavar...

Que ben baila, que ben baila,
a da chaqueta redonda,
moito mellor bailaría,
se a tivera mai longa,
se a tivera mai longa,
¡ai! le le lo, ¡ai! le la lo

Marica si vas ó río a lavar...

O' GALO

O galo cando canta é día,
é día, é día
o galo cando canta é día,
imos de varanda, señora María.

E como somos da ribeira,
ribeira, ribeira;
e como somos da ribeira,
imos de varanda, a semana enteira

O galo cando canta é día ...

E como sómo-los gandules,
gandules, gandules;
e como sómo-los gandules,
imos de varanda de sábado a lunes

O galo cando canta é día ...

E como sómo-los gaiteiros,
gaiteiros, gaiteiros;
e como sómo-los gaiteiros,
para ir de varanda, sómo-los primeiros

O galo cando canta é día ...

AI TEÑO UNHA MOZA NO EO

Ai, teño unha moza no Eo
Ai, outra no Castiñeiriño
Ai, querolle más a do Eo
Ai, porque a chingo no muíño
Ai, porque a chingo no muíño
Ai, lalalelo Ai, lalalalo.

Ai, unha nena nunha fonte
Ai, por unha berza bebía
Ai, a berza estaba rachada
Ai, toda a auga lle bertía
Ai, toda a auga lle bertía
Ai, lalalelo Ai, lalalalo.

Ai, si queres aquí, aquí
Ai, si queres alá, alá
Ai, se queres na túa porta
Ai, na túa porta será
Ai, na túa porta será
Ai, lalalelo Ai, lalalalo.

Ai, xuntámonos catro amigos
Ai, alá a beiriña do río
Ai, contámonos catro contos
Ai, tamén tomamos un viño
Ai, tamén tomamos un viño
Ai, lalalelo Ai, lalalalo.

A MARUXIÑA

Eu querer, quéroche ben
e téñioche admiración
pero casarme contigo
non mo pide o corazón (3)
eu querer, quéroche ben
e téñioche admiración

Ai, Maruxiña
eu ben cho dicía
que o andar de noite
é unha tolería (3)
ai, Maruxiña
eu ben cho dicía
Eu querer, quéroche ben ...

Ai, Maruxiña
non e nada malo
darlle un biquiño
a un namorado (3)
ai, Maruxiña
non e nada malo
Eu querer, quéroche ben ...

Ai, Maruxiña
detrás dun valado
dame un biquiño
que non é pecado (3)
ai, Maruxiña
detrás dun valado
Eu querer, quéroche ben ...

Ai, Maruxiña
detrás dun codeso
dame un biquiño
que eu ben cho merezo (3)
ai, Maruxiña
detrás dun codeso
Eu querer, quéroche ben ...

AQUÍ TEÑO DE CANTARE

Non canto porque ben cante
nin polas ganas que teña
canto por dar alegría
a quen a min me da pena.
Ai ai ai, a quen a min me da pena
Ai ai ai, ai alala, ai alala.

Non canto por ben cantar
nin por ser a cantadora
canto por dar que falar
a xente marmuradora.
Ai ai ai, a xente marmuradora
Ai ai ai, ai alala, ai alala.

Olvidácheme por pobre
eu por rico te deixeie
vale mais pobre con honra
que rico de mala leie.
Ai ai ai, que rico de mala leie
Ai ai ai, ai alala, ai alala.

Dices que non canto benhe
para ti canto bastante
se non me queres oire
pasa burro para diante.
Ai ai ai, pasa burro para diante.
Ai ai ai, ai alala, ai alala.

Vou a da-la despedida
por riba dunha cereixa
eu queríame marchare
i o corazón non me deixa.
Ai ai ai, i o corazón non me deixa
Ai ai ai, ai alala, ai alala.

SAN FINS

Pensa miña nai que estou, i ui ai
pescando na carballeira
pensa miña nai que estou, i ui ai
pescando na carballeira
e estou no San Fins do Castro, i ui ai
bailando unha muiñeira
e estou no San Fins do Castro, i ui ai
bailando unha muiñeira

A miña nai porque puido, i ui ai
fixo unha casa na illa
a miña nai porque puido, i ui ai
fixo unha casa na illa
para ver os de Neaño, i ui ai
como pescan a sardiña.
para ver os de Neaño, i ui ai
como pescan a sardiña.

O cura de Corme é xastre, i ui ai
malpicano e mariñeiro
o cura de Corme é xastre, i ui ai
malpicano e mariñeiro
o de Pazos labradore, i ui ai
e o de Cesullas gaiteiro
o de Pazos labradore, i ui ai
e o de Cesullas gaiteiro

A miña nai porque puido, i ui ai
fixo unha casa na illa
a miña nai porque puido, i ui ai
fixo unha casa na illa
para ver os de Neaño, i ui ai
como pescan a sardiña.
para ver os de Neaño, i ui ai
como pescan a sardiña.

O, que linda rama

O rama o que linda rama
o rama da Oliveira
o meu par é o más lindo
que anda aquí na ronda enteira
que anda aquí na ronda enteira
aqui en cualquier lugar
o rama o que linda rama
o rama do olivar.

Eu gosto moito de ouvir
cantar a quem aprendeu
se ouvera quem me ensinara
quen aprendía era eu

O rama o que linda rama
o rama da Oliveira
o meu par é o más lindo
que anda aquí na ronda enteira
que anda aquí na ronda enteira
aqui en cualquier lugar
o rama o que linda rama
o rama do olivar.

E ó pasar a ribeiriña
puxe o pe, molhei a meia
puxe o pe, molhei a meia
puxe o pe, molhei a meia
E ó pasar a ribeiriña
rompín a minha viola
rompín a minha viola
rompín a minha viola
Xuntei cachiño a cachiño
para faser uma nova.
para faser uma nova
para faser uma nova

O rama o que linda rama.....

O arrieiro

O cantar do arrieiro
é un cantar moi baixiño
cántano en Rivadabia
resoa no Carballiño.

Xa me compraban a gaita
e eu non a quixen vender
porque a miña gaitiña
é da miña muller (3)
xa me compraban a gaita
e eu non a quixen vender

Non te cases co arrieiro
que leva a vida penada
nin oe misa o domingo
nin durme solo na cama.

No me la vendas marido
no me la vendas por Dios
porque a túa gaitiña
la tocamos los dos (3)
no me la vendas marido
no me la vendas por Dios

Lévame no carro leva
arrieriño das uvas
lévame no carro leva
comeréi das más maduras

Más me valiera morena
más me valiera tener
a tu madre por suegra
y a ti por mujer (3)
mas me valiera morena
más me valiera tener.

Barciademera

Tienes una enredadera
debajo de tu ventana
que cuando paso por ella
me roba el alma
tienes una enredadera
en el balcón
que cuando paso por ella
me roba el alma y el corazón

No medio do San Amaro
hai dúas pedras de asento
unha é para namorare
outra pa perde-lo tempo
outra pa perde-lo tempo
Ai a lalala ai lalalalala lalalalala lalalala

N'aquella ventana hai luz
allí se están acostando
allí está el bien de mi vida
y yo por aquí penando
y yo por aquí penando
Ai a lalala ai lalalalala lalalalala lalalala

Moza que estás na ventana
coa punta do pano fora
quen me dera verche a cara
que o pano non me namora
que o pano non me namora
Ai a lalala ai lalalalala lalalalala lalalala

Tienes una enredadera
debajo de tu ventana
que cuando paso por ella
me roba el alma
tienes una enredadera
en el balcón
que cuando paso por ella
me roba el alma y el corazón.

O MELRO

Iban polo prado abaixo
o melro e maila melra
iban polo prado abaixo
o melro como era pillow
meteu a melra debaixo
meteu a melra debaixo
ai la le lo ai la la lo o.

Iban polo campo arriba
o melro e maila melra
iban polo campo arriba
o melro como era pillow
botoulle a pata por riba
botoulle a pata por riba
ai la le lo ai la la lo o.

Casamenteiro das vellas
San Antonio de Catoira
casamenteiro das vellas
¿por qué non casas ás novas?
¿qué mal che fixeron elas?
¿qué mal che fixeron elas?
ai la le lo ai la la lo o.

Aí vos vai a derradeira
aí vos vai a despedida
aí vos vai a derradeira
acabouse o chiculate
rompeu a chiculateira
rompeu a chiculateira
ai la le lo ai la la lo o.

COXÓ PIRINÉ

Coxó piriné pirinxé, pos dominu é
a trispilis tras, olé, olé pola túa fe
e todos tomamos coxó piriné. (bis)

Polo cuello da camisa,
vinche correr un piollo
viña de sierra morena,
traia un parche nun ollo.
Coxó piriné pirixé...(bis)

Teño unha galiña choca
que a trouxen do Perú
se queres que poña ovos
mételle os dedos no cu.
Coxó piriné pirixé...(bis)

Cala a boca cala a boca,
cara de tinta amarela
tela cara retratada,
no cu da miña cadela.
Coxó piriné pirixé...(bis)

No monte cantaba o cuco,
no carballo a bubela
na pereira un paxariño,
e o borracho na taberna.
Coxó piriné pirixé...(bis)

O cura ten un paxaro,
non sei que paxaro é
aló pola media noite
o paxaro esta de pe
Coxó piriné pirixé...(2 bis)

EL CHACACHA DEL TREN

A LISBOA EN TREN DE LUJO YO VIAJABA
Y A MI LADO MUY GALANTE UN PORTUGUÉS
AL MOMENTO UN GRAN AMOR ME DECLARABA
[CON] MAYOR VELOCIDAD
QUE NOS LLEVABA AQUEL [EXPRÉS].

AL COMPÁS DEL CHACACHÁ
DEL CHACACHÁ DEL TREN:
¡QUÉ GUSTO DA VIAJAR
CUANDO SE VA EN [EXPRÉS] !
PUES PARECE QUE EL AMOR
CON SU DULZÓN VAIVÉN
PRODUCE MAIS CALOR
QUE EL CHACACHÁ DEL TREN.

AL REGRESO DE LAS TIERRAS DE LOS FADOS
MUY ATENTO Y MUY CUMPLIDO EL REVISOR
EL BILLETE ME PICÓ MOITO OBRIGADO
DECLARÁNDOME QUE ESTABA
MUERTECITO POR MI AMOR.

AL COMPÁS DEL CHACACHÁ
DEL CHACACHÁ DEL TREN:
¡QUÉ GUSTO DA VIAJAR
CUANDO SE VA EN [EXPRÉS] !
PUES PARECE QUE EL AMOR
CON SU DULZÓN VAIVÉN
PRODUCE MAIS CALOR
QUE EL CHACACHÁ DEL TREN.

ANSUÑA/MIÑAS COUSAS

AI LA LA, AI LA LA
AI LA LA, LARÁ LALÁ LALÁ LALÁ

TEÑO UNHA GALIÑA BRANCA
QUE ME VEU DE REDONDELA, (bis)
DA MIÑA COMADRE O GALO
NON ME VEÑA DAR CON ELA. (bis)

AI LA LA, AI LA LA
AI LA LA, LARÁ LALÁ LALÁ LALÁ

VEÑO DE VER O MEU LIÑO
QUE ME DA POLA CINTURA, (bis)
NON SEI SI É LIÑO, SI É HERBA
BAGALLA NON TEN NINGUNHA. (bis)

AI LA LA, AI LA LA
AI LA LA, LARÁ LALÁ LALÁ LALÁ

UNHA PERA DÚAS PERAS
NON TIÑA MÁIS A PEREIRA,
UNHA SERÁ PARA O SATRE
OUTRA PARA A COSTUREIRA. (bis)

AI LA LA, AI LA LA
AI LA LA, LARÁ LALÁ LALÁ LALÁ

A HERBA DA ILLA DE SAN SIMÓN

FUN TOCAR A SAN SIMÓN,
FUN TOCAR NUNHA LANCHIÑA
NON ME DEIXARON PISAR' E
A HERBA DAQUELA ILLA.

MARIÑEIRO DE AUGA DOCE
E TAMÉN DE AUGA SALGADA,
LÉVAME A SAN SIMÓN
E DE SAN SIMÓN Á HABANA.

UNHA NOITE ME LEVARON
A SAN SIMÓN CUNHA NENA,
MEU CORAZÓN VEU CHORANDO
POR SER A NOITE PEQUENA.

AGORA QUE VÉN O VRAN
TAMÉN VÉN A PRIMAVERA,
TAMÉN VEN A REGALÍA
PR'OS GADAÑEIROS DA HERBA.
AI LALARA LALÁ, AI LARALÁ LALÁ,
AI LARA LARA LALÁ,
AI LALARA, LALARA, LA LÁ...

O CURA DE SAN SIMÓN
NON TEN CAMISA LAVADA,
O SEÑOR CURA DE ARCADE
VINTECINCO NA COLADA.

AGORA QUE VEN O VRAN...

FOLIADA DE SARELA

Funme deitar a durmir'e
ao pe da i-auga que corre, (bis)
a i-auga foime dicindo
quen ten amores non dorme. (bis)

Quen ten amores non dorme
quen non os ten adormece,
quen os ten lonxanos chora,
quen os ten preto padece. (Bis)

Tefío carta no correo
e non sei que me traerá, (bis)
se me traerá o consolo
ou me desconsolará. (bis)

Quen ten amores non dorme
quen non os ten adormece
quen os ten lonxanos chora,
quen os ten preto padece. (Bis)

O que nunca estivo lonxe
non sabe o que é padecer'e, (bis)
de lonxe as penas aumentan
para quen sabe querer'e. (bis)

Quen ten amores non dorme ...

VALPAÇO

E peras, e peras, e peras e mazáns,
ameixas e uvas, marmelos e “romais”. (bis)

Ou miña nai deixe, deixe, ioguai
ou miña nai deixeme ire, ioguai
eu vou raiar a Valpaço, ioguai
Eu raio e torno a vire, ioguai.

E peras, e peras, e peras e mazáns,
ameixas e uvas, marmelos e “romais”. (bis)

Ou miña nai dos traballos, ioguai
para quen traballo eu, ioguai
traballo gasto o meu corpo, ioguai
non teño nada de meu, ioguai.

E peras, e peras, e peras e mazáns,
ameixas e uvas, marmelos e “romais”. (bis)

A despedida vou dando, ioguai
como da a cereixa ó ramo, ioguai
moi boas noites señores, ioguai
E até o outro ano, ioguai.

E peras, e peras, e peras e mazáns,
ameixas e uvas, marmelos e “romais”. (bis)

SANTA LILAINA

Sempre me andas preguntando
de que romaría veño
veño de Santa Liliana
de Santa Lilaina veño.

Heiche de tocar as cunchas
miña carrapucheiriña
heiche de tocar as cunchas
naquela carballeiriña.

O cura ten un paxaro
non sei que paxaro é
alá pola media noite
ponse o paxaro de pé.

Non me toques na barrija
que me doe, que me atormenta
un pouquiño mais abaixo
na caixa da ferramenta.

A CAROLINA

A SAIA DA CAROLINA
TEN UN LAGARTO PINTADO
CANDO A CAROLINA BAILA
O LAGARTO DALLE O RABO.

¿BAILACHES, CAROLINA?
BAILEI, SI SEÑOR
DIME, ¿CON QUEN BAILACHES?
BAILEI CO MEU AMOR (3 veces).
¿BAILACHES, CAROLINA?
BAILEI, SI SEÑOR.

A CAROLINA E UNHA TOLA
QUE TODO FAI O REVÉS;
VÍSTESE POLA CABEZA,
E ÍSPESE POLOS PÉS.

¿BAILACHES, CAROLINA?
BAILEI, NO CUARTEL.
DIME, ¿CON QUEN BAILACHES?
BAILEI CO CORONEL (3 veces).
¿BAILACHES, CAROLINA?
BAILEI NO CUARTEL.

O SEÑOR CURA NON BAILA
PORQUE TEN UNHA COROA
BAILE, SEÑOR CURA, BAILE
QUE DEUS TODO LLO PERDOA.

¿BAILACHES, CAROLINA?
BAILEI, ABOFÉ
DIME, ¿CON QUEN BAILACHES?
BAILEI CO MEU XOSÉ (3 veces)
¿BAILACHES, CAROLINA?
BAILEI, ABOFÉ.

NO CURRO DA CAROLINA
NON ENTRA CARRO PECHADO
NAMAIS ENTRA CAROLINA
CO SEU COCHO POLO RABO.

¿BAILACHES, CAROLINA?
BAILEI, SI SEÑOR.
DIME, ¿CON QUEN BAILACHES?
BAILEI, CO MEU AMOR.

CO TEU AMOR, CAROLINA
NON VOLVAS A BAILAR
PORQUE CHE LEVANTA A SAIA
E É MOI MALA DE BAIXAR.

Foliada de Carramales

Aldea de Carramales
aldea que todo ten (bis)
boas mazás, boas peras
e boas mozas tamén (bis)

- Dáme Carmela,
un bico pequeno
- Non cho dou queridiño,
téñocche medo
téñocche medo
medo che teño.
- Si non mo dás Carmeliña
xa non te quero.

Carmela berrou con Chinto
na carballeira de abaxo (bis)
porque lle picaba un toxo
que levaba no refaixo (bis)

- Dáme Carmela...

Carmela ten boas pernas
que llas vin no corredor-e (bis)
non vin pernas como elas
na filla dun labrador-e (bis)

- Dáme Carmela...

Carmela ten un tinteiro
cheo de tinta marela (bis)
déixame mollar na tinta
do teu tinteiro Carmela. (bis)

- Dáme Carmela...

O VIÑO ALBARIÑO

Bebín un biño albariño
por ver si me consolaba (bis)
O viñó, como era novo
O viñó, o viño como era novo
ó ilo a beber choraba.

- Vivir en Santiago
que bonito é
andar de baranda
e dormir de pé (3 veces)
Vivir en Santiago
que bonito é.

Unha neniña choraba
ó rededor dun palleiro (bis)
tiña a gai-tiña na man
e tiña a gai-, tiña gaitiña na man
e faltaballe o gaiteiro.

- Vivir en Santiago...

Teño unha galiña choca
i un gallo moi cantareiro (bis)
i unha ga-liña con pitos
i unha ga-, unha galiña con pitos
i un bo biño do ribeiro.

- Vivir en Santiago...

A RIANXEIRA

A Virxen de Guadalupe,
cando vai pola ribeira, (bis)
descalciña pola area,
parece unha rianxeira. (bis)

Ondiñas veñen,
ondiñas veñen,
ondiñas veñen e van.
Non te embarques, rianxeira,
que te vas a marear. (Bis)

A Virxen de Guadalupe
cando veu para Rianxo, (bis)
a barquiña que a trouxo
era de pau de laranxo. (bis)

Ondiñas veñen... (Bis)

¡Ai, Virxen de Guadalupe,
quen *chē* puxo moreniña! (bis)
¡ Foi un raiño do sol,
que entró pola ventaniña ! (bis)

Ondiñas veñen... (Bis)

O ANDAR MIUDIÑO

Eche un andar miudiño,
miudiño, miudiño,
miudiño, miudiño
o que eu traio.

Eche un andar miudiño,
miudiño, miudiño,
miudiño, miudiño
o que eu traio.

Que eu traio unha borracheira
de viño, que agua non bebo.
Mira, mira Maruxiña,
mira, mira como veño.

Que eu traio unha borracheira
de viño, que agua non bebo.
Mira, mira Maruxiña,
mira, mira como veño.

Eche un andar miudiño...

MIÑA TIA

Eu voulles contar señores de que morreu miña tía
non foi unha morte quente nin foi unha morte fría
estaba enchendo no viño i encheu onde non debía

A miña tía así finou
bebendo todo o que lle petou
non reparaba na calidade
nin se paraba na cantidade

Miña tía era solteira pero casou co viño
criticábana a familia criticábana os veciños
polo tempo que botaba coa botella nos fuciños

A miña tía...

Na cantina dun cuartel púxose a beber cos quintos
nunha mesa bebeu branco noutra mesa bebeu tinto
e deixou zapateados a doscentos trinta e cinco

A miña tía...

As derradeiras palabras pronunciounas amodiño
conféseme señor cura conféseme rapidiño
non me bote auga bendita
déame a extremaución con viño

A miña tía...

Pola noite o ceminterio parece unha discoteca
bailan tódolos cadáveres ó son das campás da igrexa
carallo para miña tía que ainda nin de morta frea

A miña tía...

O' BURRO DA TIA LOLA

I o burro da tía Lola, baila o fandango nunha perna sola
Ai laralaralá ai lalalá
I o burro da tía Lola, baila o fandango nunha perna sola
Ai laralaralá ai laralá
Baila o fandango e mail-a muiñeira e a tía Lola tamén a peneira
Ai laralaralá ai lalalá
Baila o fandango e mail-a muiñeira e a tía Lola tamén a peneira
Ai laralalá ai laralalá ai laralalaralá
Ai laralalá ai laralalá ai laralá ai lá

Non sei que cousa ten, ai que cousa ten a María
Ai laralaralá ai lalalá
Non sei que cousa ten, ai que cousa ten a María
Ai laralaralá ai laralá
Non sei que cousa ten que enseña de noite e garda de día
Ai laralaralá ai lalalá
Non sei que cousa ten que enseña de noite e garda de día
Ai laralalá ai laralalá ai laralalaralá
Ai laralalá ai laralalá ai laralá ai lá

Cando te vexo a beira do río, quédame o corpo tembrando de frío
Cando te vexo a beira do río, quédame o corpo tembrando de frío
Cando te vexo un pouco de altura, todo o corpo me da calentura
Cando te vexo un pouco de altura, todo o corpo me da calentura

Señora María reprenda o seu galo, que as miñas polas andanlle o rabo
Señora María reprenda o seu galo, que as miñas polas andanlle o rabo
Señora María reprenda o seu pito vai pola calle feito un señorito
Señora María reprenda o seu pito vai pola calle feito un señorito

FISTERRA

Fisterra vai na proa
Camariñas vai no mar'e
Santa de Uxía de Ribeira
Poboa do Caramiñal'e.

Eu tamén choro,
eu tamén choro,
cando ^{non} me alumean, meu ben
eses teus ollos.

Se queres que brille a lúa
pecha os ollos meu amor'e,
que mentra-los tes abertos
a lúa pensa que hai sol'e.

Eu tamén choro,
eu tamén choro,
cando ^{non} me alumean, meu ben
eses teus ollos.

Para sardiñas Aguiño
para bolos Castiñeiras,
para rapazas bonitas
Santa Uxía de Ribeira.

Eu tamén choro,
eu tamén choro,
cando ^{non} me alumean, meu ben
eses teus ollos.

SE CHOVE

Eí vén o vento do mar'e
eí ven o vento mareiro, e
í vén o meu queridiño
vestido de mariñeiro.

Se chove, deixa chover'e,
se orballa deixa orballar'e,
por más que chova e vente
de ti non me hei de apartar'e.

Pasei pola ponte abaixo
vin saltar unha sardiña
mariñeiros ide ao mar'e
e botádelle a traiña.

Se chove, deixa...

Indo polo mar abaixo
perdín a miña navalla,
rema mariñeiro rema
que alá no mar me quedaba.

Se chove, deixa...

O que navega de noite
ha tropezar nos penedos,
eu que ando polo día
tropezo nos teus enredos.

HIMNO GALEGO

¿Que din os rumorosos
na costa verdecente
ao raio transparente
do prácido luar?
¿Qué din as altas copas
de escuro arume arpado
co seu ben compasado
monótono fungar?
Do teu verdor cinguido
e de benignos astros
confin dos verdes castros
e valeroso chan,
non des a esquecemento
dainxuria o rudo encono;
desperta do teu sono
fogar de Breogán.
O bos e xenerosos
a nosa voz entenden
e con arroubo atenden
o noso ronco son,
mais só os iñorantes
e féridos e duros,
imbéciles e escuros
non nos entenden, non.
Os tempos son chegados
dos bardos das edades
que as vosas vaguedades
cumprido fin terán;
pois donde quer xigante
a nosa voz pregoa
a redenzón da boa
nazón de Breogán

JOTA DE VILAR

¡Ai o cura de Vilar
queda berrando na horta
que lle levan a criada
polo furado da porta.

Por esa que entróu no baile
por esa que entrou agora
por esa que entrou no baile
tocarei a noite toda.

O cura cando vai fora
déixalle dito á criada
veña tarde, veña cedo
déitate na miña cama.

O cura vendeu a besta
por non lle dar a cebada
agora vai ós enterros
dacabalo da criada.

O cura vendeu vendeu
xa non tiña que vender
vendeu o libro da misa
borracho para beber.

CARMIÑA CARMELA

Ven bailar Carmiña, Carmiña, Carmela
con zapato baixo e media de seda
e media de seda e media calada
ven bailar Carmiña, miña namorada.

Os zapatos piden medias,
as medias piden zapatos,
as rapaciñas bonitas
piden rapaciños guapos.

Ven bailar Carmiña, Carmiña, Carmela
con zapato baixo e media de seda
e media de seda e media calada
ven bailar Carmiña, miña namorada.

Catro cousas hai no mundo
que revolven o sentido
amar e non ser amado
querer e non ser querido.

Ven bailar Carmiña, Carmiña, Carmela
con zapato baixo e media de seda
e media de seda e media calada
ven bailar Carmiña, miña namorada.

NA BEIRA DO MAR

Ollos verdes son traidores (bis)
os azuis son mentireiros,
os negros e acastañados
son firmes verdadeiros.

Na beira, na beira, na beira do mar
hai unha lanchiña para ir a navegar,
para ir a navegar, para ir a navegar,
na beira, na beira, na beira do mar.

Cinco sentidos che temos,
os cinco necesitamos,
pero os cinco perdemos
cando nos enamoramos.

Na beira, na beira, na beira do mar
hai unha lanchiña para ir a navegar,
para ir a navegar, para ir a navegar,
na beira, na beira, na beira do mar.

Vinte hoxe pasa-lo río
con zoquiños de madeira,
ívas tan remangadiña
ó pasar pola ribeira.

Na beira...

AMOR RIANXEIRO

E outro en Vilagarcía.
Teño un amor en Rianxo
e outro en Vilagarcía;
para ve-los meus amores
teño que cruza-la ría.

Non lle temas mariñeiro,
ó ventiño do mar,
que co vento mareiro
dá mellor navegar.

Se navegas pola ría
de Rianxo verás
ás estrelas e á lúa
darlle bicos ó mar.

Lévalle no teu peteiro.
Gaivotiña, voa, voa,
lévalle no teu peteiro
unha cantiga de amores
ó meu amor rianxeiro.

Non lle temas...

Vai pola noite a escoitar.
Cando vayas a Rianxo,
vai pola noite a escoitar
as esterliñas e a lúa
os biquiños que se dan.

Non lle temas...

A MARIÑADA DE RIANXO

Ai Pepiño, adiós,
ai Pepiño, adiós,
ai Pepiño por Deus non te vayas,
quédate con nós,
quédate con nós,
non te vayas afogar na praia
como nos pasou a nós.

¡Ai Sálvora, ai san Vicente!
¡Ai Sálvora, ai san Vicente!
¡Ai Sálvora, ai san Vicente!
as mozas bonitas, están en Mourente.

Ai Pepiño adiós...

¡Ai Sálvora, ai san Vicente!
¡Ai Sálvora, adiós Mourente!
¡Ai Sálvora, boca da ría!
¡Para boas mozas en Vilagarcía!

Ai Pepiño adiós...

¡Ai Sálvora, vento norteiro!
¡Ai Sálvora, meu compañoiro!
¡Ai Sálvora, vento ventiño!
xa están as rapazas na punta de Aguiño.

MONTEALEGRE

**Montealegre alegre vou
cando vou cun fillo meu
eu para min hei de arranxar
non se pode calcular
o traballo que me deu.**

**I ela caiu e caiu
e resbalou
e por debaixo da saia
un lagarto lle marchou.**

**Ai que sarillo, ensarillada
e o patrón por saber o que era bo,
fíxolle un fillo á criada.**

**Montealegre alegre vou
cando vou cun fillo meu
eu para min hei de arranxar
non se pode calcular
o traballo que me deu.**

**I ela caiu e caiu
e resbalou
e por debaixo da saia
un lagarto lle marchou.**

**Ai que sarillo, ensarillada
e o patrón por saber o que era bo,
fíxolle un fillo á criada.**

CUBA

.....

**Guai, que lindo guai,
Pais de amor e de mulleres.** (Bis)

**E nun rancho de cuatreiras,
Chinita, eu te conocín.** (Bis)

**E agora, estou morrendo,
Chinita linda de amor por ti** (Bis)

.....

**Cuba, que bonita Cuba,
Donde as mulatas, bailan o ballón.** (Bis)

**Mamá, eu quero ir
Para bailar, a rumba ali.** (Bis)

**Cuba, que bonita Cuba,
que bonita Cuba, que bonita é.**

**Cuba, que bonita Cuba,
que bonita Cuba, que bonita é.**

**Cuba, que bonita Cuba,
que bonita Cuba, que bonita é.**

.....

Cómo chove miudiño

Cómo chove miudiño,
cómo miudiño chove;
cómo chove miudiño
pola banda de Laiño,
pola banda de Lestrove.

¡Cómo a triste branca nube
truba o sol que inquieto alumá;
cál a crube i o descrube,
pasa, torna, volve e sube,
enrisada branca pruma!

Xa, Dempóis, lonxe espallada
polos aires fuxitivos,
desteñida, sombrisada,
nos espasos desatada,
cae brillando en raios vivos.

Misteriosa regadeira
fino orballo no chan pousa
con feitiña curvadeira,
remollando na ribeira
frol por frol, chousa por chousa.

Semellando leve gasa
que sotil o vento move,
en frotantes ondas pasa
refrescando canto abrasa
o que o sol ardente crobe.

Vamos bebendo

Teño tres pitas brancas
e un gallo negro
que han de poñer bos ovos
andando o tempo;
i hei de vendelos caros
polo xaneiro;
i hei de xunta-los cartos
para un mantelo;
i heino de levar posto
no casamento;
i hei..

Pois mira, Marica,
vai por un neto,
que antramentas non quitas
eses cerellos,
i as pitas van medrando
co gallo negro,
para poñe-los ovos,
e todo aquelo
do xaneiro, dos cartos
i o casamento
niña prenda da ialma
vamos bebendo

Agardarei

*Teño o corazón senlleiro
E orfo na noite fría
Non importa agardarei
polo albor dun novo día*

*Teño lobos teño sombras
teño a sorte fuxidia
Non importa agardarei
polo albor dun novo día*

*Esta mudo o reisiñor
Que outrora cantar solía
Non importa agardarei
polo albor dun novo día*

*Que esta comigo a
esperanza fiando fía que fía
Ela fía i eu confío
no albor dun novo día
Non importa agardarei
polo albor dun novo día*

Un repoludo gaiteiro

Un repoludo gaiteiro
De pano sedán vestido
Com' un príncipe cumprido
Cariñoso e falangueiro,
Antr'os mozos o primeiro
En as suidades sin par,
Tiña costume en cantar
Aló pol-a mañanciña:
*Con esta miña gaitiña
As nenas hei de engañar.*

Sempre pol-a vila entraba
Con aquél de señorío
Sempre con poxante brío
C'o tambor s' acompañaba;
E si n-a gaita sopraba,
Era tan doce soprar,
Que ben fixera en cantar
Aló pol-a mañanciña:
*Con esta miña gaitiña
As nenas hei de engañar.*

Todas por él relocaban
Todas por el se morrían;
Si o tiñan perto, sorrián
Si o tiñan lonxe, choraban.
¡Mal pecado!, non coidaban
que aquel seu frolear
tiña costume en cantar
aló pol-a mañanciña:
*Con esta miña gaitiña
As nenas hei de engañar.*

Camiño d'a romería
Debaixo dunha figueira,
Canta meniña solteira
¡Quérote!, lle repetía...,
i él co'a gaita respondía
por a todas emvoucar
pois ben fixera en cantar
aló pol-a mañanciña:
*Con esta miña gaitiña
As nenas hei de engañar.*

Nas festas, ¡cánto contento!
¡Cánta risa nas fiadas!
Todas, todas namoradas
Déranll' o seu pensamento;
I él, que d' amores sedento
Quixo a todas engañar,
Cand' as veu dimpois chorar
Cantaba nas mañanciñas:
*Non sexan elas toliñas,
Non veñan ao meu tocar.*

Maria Soliña

Polos camiños de Cangas
a voz do vento xemía:
ai, que soliña quedache,
María Soliña.
Nos areales de Cangas,
muros de noite se ergúian:
ai, que soliña quedache,
María Soliña.
As ondas do mar de Cangas
acedos ecos traguían:
ai, que soliña quedache,
María Soliña.
As gueivotas sobre Cangas
soños de medo tecían:
ai, que soliña quedache,
María Soliña.
Baixo os tellados de Cangas
anda un terror de auga fría:
ai, que soliña quedache,
María Soliña.

Cando era tempo

Cando era tempo de inverno
pensaba en donde estarías,
Cando era tempo de inverno

cando era tempo de sol
pensaba en donde andarías.
cando era tempo de sol

¡Agora... tan soio penso,
meu ben, si me olvidarías!

Moraima

Cando quero vivir
digo Moraima.
Digo Moraima
cando semento a esperanza.
Digo Moraima
e ponse azul a alba.

Cando quero soñar
digo Moraima.
Digo Moraima
cando a noite é pechada.
Digo Moraima
e ponse a luz en marcha.

Cando quero chorar
digo Moraima.
Digo Moraima
cando a anguria me abafa.
Digo Moraima
e ponse a mar en calma.

Cando quero surrir
digo Moraima.
Digo Moraima
cando a mañá é crara.
Digo Moraima
e ponse a tarde mansa.

Cando quero morrer
non digo nada.
E mátame o silencio
de non decir Moraima.

Os teus ollos

Ten a serena o canto
i a serpe o alento;
o lago ten a onda,
Dios ten o inferno.
Ti tes de abondo
co que tes escondido
neses teus ollos.

O trono dos monarcas,
do sabio os trunfos,
a groria do poeta,
o ouro do mundo:
Dera eso todo
por sólo unha mirada
deses teus ollos.

Buscan os pitorreises
pra faguer niño,
a herba santa que nace
veira dos ríos.
Eu busco sólo
unha mirada meiga
deses teus ollos.

Cando se pon a lúa
tras dos penedos,
choran as estreliñas
todas do ceo.
Tamén eu choro
cando non me alumean
eses teus ollos.

Daquelas que cantan

Daquelas que cantan ás pombas i ás frores
todos din que teñen alma de muller;
pois eu que non as canto, Virxe da Paloma,
¡Ai!, ¿de qué a teré?
Tal coma as nubes
que leva o vento,
i agora asombran, i agora alegran
os espacios inmensos do ceo,
así as ideas
loucas que eu teño,
as imaxes de múltiples formas
de estranas feituras, de cores incertos,
agora asombran,
agora aclaran,
o fondo sin fondo do meu pensamento.

Aire, que o aire me falta

Xa nin rencor nin desprezo,
xa nin temor de mudanzas,
tan só unha sede..., unha sede
dun non sei qué, que me mata.
Ríos da vida, ¿ónde estades?
¡Aire! que o aire me falta.

-¿Qué ves nese fondo escuro?
¿Qué ves tembras e calas?
-No vexo! Miro, cal mira
un cego a luz do sol crara.

E vou caer alí en donde
nunca o que cai se levanta.

Nouturnio

D'a aldea lexana fumegan as tellas;
Detrás d'os petoutos vay póndos' o sol;
Retornan pr'os eidos co'a noite as ovellas
Tiscando n'as veiras o céspede mol.

Un vello, arrimado n'un pau de sanguiño,
O monte atravesa de car' ó piñar.
Vay cando; unha pedra topóu n'o camiño
E n'éla sentóuse pra fôlgos tomar.

—¡Ay! dixo, ¡qué triste,
Qué triste eu estou!
Y o sapo q' o oía
Repuxo:—¡Cró, cró!

¡As ánemas tocan!... Tal noite com' esta
Queimóusem' a casa, morréum' a muller,
Ardéum' a xugada n'a corte y-a besta,
N'a terra a semente botóus' a perder.

Vendin pr'os trabucos vacelos e hortas
E vou po-lo mundo d'enton á pedir;
Mais cando non topo pechadalas portas
Os cáns sáyenm' elas e fánme fuxir.

Canta, sapo, canta:
Tí y-eu ¡somos dous!...
Y-o sapo, choroso,
Cantaba:—¡Cró, cró!

Soliños estamos antrambos n'a terra,
Mais n'éla un buraco tí alcontras y-eu non.
A ti non te morden os ventos d'a serra.
Y-a min as entranas y-os osos me ron.

Ti, nádo n'os montes, n'os montes esperas,
De cote cantando, teu térmeno ver;
Eu, nádo entr' os homes, dormento entr' as feras,
E morte non hacho, si quero morrer.

Xa tocan..... Recemos,
Que dicen q' hay Dios!...
El reza y-o sapo
Cantaba:—¡Cró, cró!

A noite cerraba, y-o rayo d'a lua
N'as lívidas cumes comenza á brilar;
Curisco que tolle n'os ábores brua
Y-escóitase ó lexos o lobo ouvear.

O probe d'o vello, c'os anos cangado,
Erguéuse d'a pedra y-o pau recadou;
Viróu par'os ceos o puño pechado
E car' ós touzáleas rosmando marchóu.....

C'os ollos seguindo-o
N'a escura extensión,
O sapo quedóuse
Cantando:—¡Cró, cró!

Un adiós a Mariquiña

Como ti vas pra lonxe
i eu vou pra vello,
un adiós, Mariquiña,
mandarche quero,
que a morte é o diaño
anda rondando as tellas
do meu tellado.

Cando deixes as costas
da nosa terra
nin lus nin poesía
quedará nela.
Cando te vaías
vaise contigo o ánzel
da miña garda.

Pombiña mensaxeira
de branca pruma,
fálalle ós emigrados
da patria súa.
Dilles, mimosa,
que deles apartada
Galicia chora.

Dilles que prós seus lares
tornen axiña;
que sin eles non queren
pintar as viñas,
regar os regos,
madurar as castañas
nos castiñeiros

Dilles que non hai terra
millor que a nosa,
máis ridentes paisaxes,
máis frescas sombras,
máis puros ceos,
nin lúa máis lucente
no firmamento.

Dilles que súas obrigas
eiquí os esperan,
¡e se onde elas non morren
que se condenan! ...
I agora voa,
pombiña, e que te guíe
Nosa-Sefiora.

Probiña da tola

Non teño parentes
amores nin chouza.
Aldea en aldea,
parroquia en parroquia,
ando polo mundo
arredada e soia.
Xanto cando atopo
cunha almiña boa
que polos seus mortos
bótame de esmola
a cunca do caldo
e o anaco de broa.
Durmo nos camiños
érgome coa aurora,
lávome nas fontes
de crara auga morna,
e as noites que a lúa
loce briladora,
como nun suspiro
paso as horas mortas
mirando para ela,
cantándolle copras:
Lúa, lúa branca
como me namoras (bis)
Os cans que me ladran,
e os nenos que xogan
tirándome pedras,
chamándome tola,
atraveso veigas,
rubo corredoiras,
e salto valados
cubertos de roxas
espiñas de estripos
e ortigas treidoras
que fírenme a carne
e ráchanme a roupa...
¡A roupa dos probes
que nunca foi nova!
A xente do mundo
que di que esta corda
marmura ó toparme:
¡Probiña da tola!
E non é verdade.
¡Abofé... abofé que estou
cordal!
¡Si a xente souperal...
Cando camiñando
paso polas hortas
a tempo que a gente
turra da espiocha
ou cava patatas
ou pranta cebolas
sempre hai un que diga:
- ¿A dónde vas Rosa?
I eu que nunca quixen
andar con parolas

- ¡Demo de xudío!
- ¿A ti que che importa?
E, sin mais palique,
vírome de costas;
mais ben me porcato,
facéndome a xorda
que queda decindo:
¡Probiña da tola!
O conto é que un fillo
¡bo mozo! da dona
do Pazo da Gádara
andúvolle ás voltas,
¡As cousas do mundo!
O triste da historia
foi que o mozo óirse
deixouna sen honra.
Eu non me recordo...
¡Bah! ¿Quén se recorda?
Pero eu non acerto
que ten esa historia
que, cando contala
tristeiros escoitan,
namentras eu saio
correndo da horta,
os homes salaian,
e as vellas e as mozas,
co mandil nos ollos,
doloridas choran
decindo en voz baixa:
¡Probiña da tola!
A xente do mundo
que di que está corda
marmura ó toparme:
¡Probiña da tola!
E non é verdade.
¡Abofé... abofé que estou corda!
¡Si a xente souperal...
que non é verdade.
¡Abofé estou corda!
¡Si a xente soupera
que eu vivo na gloria!
Cando a noite cobre
o pinal de sombras,
dúrmome nun leito
de fiunchos e follas,
e a pouco desperto
e vexo una pomba
que baixa do ceo
voa que revoa,
e ven no meu colo
pousarse, e mimosa,
rúbeseme ó peito,
e bícame na boca,
fálame dos anxes
da Nosa Señora.
¡E todas as noites

ven a branca pomba
e conmigo fala
e conmigo xoga;
ate que alumeadoo
o pinal a aurora
rube cara o ceo
voa que revoa!
Por eso me río
cando jmeigas fora!
a xente do mundo
que di que está corda
marmura ó toparme
¡Probiña da tola!

Consellos

Si foses a xantar con poderosos
coida ben a carón de quén te sentas.
Pexa a túa gula e couta os teus
degaros,
ponlle portas á fame si a tiveras,
pois é pan mintireiro o pan dos ricos,
dóce por fóra, por dentro amarguexa.
Afoga a túa cobiza,
non desacouges por xuntar facenda.
¿Non coidas que a riqueza non é
nada,
que o vento a trai e o vento axiña a
leva?
Non comas pan dun home
deshonroso,
nin da fartura dil teñas envexa.
Dirache, come e bebe, meu amigo,
disfruta dos meus teres canto queiras;
mais o seu pensamento non concorda,
de boca afora serán as súas verbas,
pois o seu corazón, cativo e duro,
ten de cotío pechas
as fenestras do amor e da xusticia.
Non o esquezas.

POR IR DE NOITE

Por ir de noite caín na lama
por unha nena que namoraba,
que namoraba, que namoraba
por ir de noite caín na lama.

Carmiña, Carmela
que pena me dás
na guerra de Cuba
morreuche o rapaz.

Morreu, morreu,
deixalo morrer
que pra ti, Carmela,
rapaz ha de haber.

Por ir de noite caín na lama
por unha nena que namoraba,
si en vez de noite fora de día
topeneaba mais non caía.

Carmiña, Carmela...

Por ir de noite caín na lama
por una nena que namoraba,
e se non fora non caería
pero tampouco namoraría.

Carmiña, Carmela...

FOLIADA DO RUEIRO

SANTIAGO DE COMPOSTELA
MOI MOLLADO TES QUE ESTAR
SANTIAGO DE COMPOSTELA
POR UN LADO TES O SAR
POLO OUTRO O SARELA
POLO OUTRO O SARELA
¡AI! LE LE LO ¡AI! LA LA A

FUN PARA O RUEIRO
FUN POR FIGUEIRÍNAS
FUN E NO CAMIÑO
UNHA MOZA ATOPEI
NON SEI SI ERA FADA
OU MEIGA SERÍA
POIS DAQUELA MOZA
EU ME NAMOREI
(BIS)

DESDE LERMO HASTRA O RUEIRO
SERPENTEA MAINO O RIO
DESDE LERMO HASTRA O RUEIRO
TAMÉN VOU SERPENTEANDO
TRAS DUN AMOR VERDADEIRO
TRAS DUN AMOR VERDADEIRO
¡AI! LE LE LO ¡AI! LA LA A

FUN PARA O RUEIRO....

UNHA NOITE DE TREBÓS
PASEI A PONTE DO CARME
UNHA NOITE DE TREBÓS
E TAN CHEO O RÍO IBA
QUE ME MOLLEI OS CALZÓNS
QUE ME MOLLEI OS CALZÓNS
¡AI! LA LE LO ¡AI! LA LA A

FUN PARA O RUEIRO....

MUÑOS QUE MOEN BEN
NO RUEIRO TAMÉN HAI
MUÑOS QUE MOEN BEN
ALÍ VIVEN BOAS XENTES
SIN DESPRECiar A NINGUÉN-E
SIN DESPRECiar A NINGUÉN-E
AI LE LE LO AI LA LA A

FUN PARA O RUEIRO....

FOLIADA DE ASÉN

¡AI! TEÑO UNHA MOZA EN ASÉN
¡AI! OUTRA NO CASTIÑEIRIÑO
¡AI! QUÉROLLE MÁIS Á DE ASÉN
¡AI! PORQUE DORME NO MUIÑO
¡AI! PORQUE DORME NO MUIÑO
¡AI! LA LE LO ¡AI! LA LA RA LA

¡AI! UNHA VELLA NUNHA FONTE
¡AI! POR UNHA BERZA BEBÍA
¡AI! A BERZA ESTABA RACHADA
¡AI! TODA A AUGA LLE VERTÍA
¡AI! TODA A AUGA LLE VERTÍA
¡AI! LA LE LO ¡AI! LA LA RA LA

¡AI! SE QUERES AQUÍ AQUÍ
¡AI! SE QUERES ALÁ ALÁ-E
¡AI! SE QUERES NA TÚA PORTA
¡AI! NA TÚA PORTA SERÁ-E
¡AI! NA TÚA PORTA SERÁ-E
¡AI! LA LE LO ¡AI! LA LA RA LA

¡AI! XUNTÁMONOS CATRO AMIGOS
¡AI! CON MINGOS NO SEU MUIÑO
¡AI! CONTÁMONOS CATRO CONTOS
¡AI! TAMÉN TOMAMOS UN VIÑO
¡AI! TAMÉN TOMAMOS UN VIÑO
¡AI! LA LE LO ¡AI! LA LA RA LA